

VONG - CO

15

BAN TÀI-TỬ^S

0\$ 10

Thường lấy hơi ở Radio
và đĩa Asia, Béka, Pathé

M. BA GIÁO

Vì nào mua đĩa hát tại bốn hiệu
sẽ tặng cho một cuốn bài ca

PHẠM - VĂN - THÌNH

160 Franco-Picte
747

12
 1752014
 DEPT. LEGAL
 1752014
 1752014

BAN TÀI-TỬ

Thư phòng lấy hỏi ở Radio
 và địa Asia, Bêka, P. althé

0210

M. BA GIÀO
 Vì nẻo mua địa hạt tại bản hiên
 số tặng cho một cuốn bài ca
 PHẠM - VĂN - THÍNH

VONG-CỔ TÀI-TỬ

Cuốn 15

VONG CỔ

ÁI TÌNH LÀ GÌ ?

1. Ái tình gì, có phải nơi đầu môi hay là tự chót lưỡi.
2. Thôi chờ quên trắng đưng có rủ gió làm chi cho
mảnh tàn hoa này đây phải then thắm
nắng tấp mưa sa.
3. Hà hưởng chi thân của anh dùi dập bởi vì tơ
duyên thắm khổ vì tình ái giứt được song
mà nỗi đờn đau đã quá nhiều.
4. Thôi cũng đừng, gọi khêu chi nữa là vì lửa lòng
kia anh mới có vừa vụt tắt, nhưng mà vết
thương tâm anh vẫn chưa có đặng lành.
5. Kể từ đây bước đường đời càng chinh chong thì
nẻo tương lai của đôi lứa ta cũng khó dò,

6. Ôi, mảnh thân cành chim là gió từ đây tôi phú
cho trẻ tạo mấy mùa rồi cũng tôi tã
vời phong ba.
7. Ai ôi ai có thật tri âm hoài cầm vồn vập hồn thơ
rồi chớ có nuôi nấn làm chi cái tình
cho nên khối.
8. Hãy ráng phá hoại cái hy vọng viễn vọng chớ
nên ôm ấp làm chi nỗi nhớ niềm thương làm cho
thân danh ngày nay phải chịu cái cảnh dở dang.
9. Như gương Tuyết-hồng lệ sử khi vịnh nguyệt
ngâm thi khóc hoa sắp tàn đêm đông
thêm khuya lạnh lẽo.
10. Đôi đũa ta có nhớ nhau thì ráng đắp cao cho nên
mồ nhắc nhở thở than rồi rưới vài giọt lệ
trên cành hoa tan.
11. Còn như việc tóc tơ khăn khít thì có khác nào
cùng dặt tay nhau vào nơi bề khô với phong trần.
12. Có phải vì chút niềm tây mà hi sinh cả hạnh phúc
gợi sâu vết thương trong trái tim làm cho
đau đớn suốt cả đời.

13. Tuy nhiên tấm thân ngày nay vất vả đây chẳng
qua là vì tôi ngộ lấy cảnh hàn vi nhưng suy ra
thì tâm hồn tôi cũng vẫn sáng suốt
tợ như gương.
14. Có phải ôm ấp cái khối thương cho hoảng oại
canh cánh bên lòng trời ôi, biết đời nào đâu
tháo gỡ đặng sợi giây oan.
15. Hay là nhớ với nhau vì vọng ca êm ái du dương
hay là được gần với nhau trong giây lát thì
cũng được khuây khỏa ít nhiều.
16. Chớ còn thương nhau đến câu tơ tóc không thể
nào bền lâu cho bằng miễn nghĩa
đệ huynh.
17. Cực lực bền gan lưu tâm kiến chí dầu cho mảnh
thân này có yếu ớt thì cũng ráng chống
chỏi cho đến kỳ cùng.
18. Thử xem coi mình đây có thể được thân thơ thới
mà bồi bổ nổi hao mòn của lực tâm.
19. Than ôi, thân của tôi không phải cây hay đá
nhưng tôi cũng ráng giả làm mặt kẻ vô tình.
20. Tâm huyết tri âm ôi, có thấu nổi khó khăn
tù tụy này chừ tôi mới giải thầm với giọt
lệ thương tâm,

M. BA-GIÁO (*Bacliêu*)[†]

VONG-CỒ

ĐAU ĐƠN VỊ TÌNH

1. Ôi nhơn tình vì, nó thường hay đổi thay lệ còn
hơn là vầng mây nơi trước gió
2. Tiếng hẹn với nhau, mà không có nên câu giả
ngẫu thì cũng tại ai kia đem dạ buổi bông
3. Hồi tôi tưởng lại mấy năm đã qua, con Bướm n
kề hoa đồng cùng nhau hỉ lạc chung vui năm lẫn
giải tâm đồng
4. Than ôi tình, ta thương nhau lai láng, mền nha
nồng nàn nếu ví ra đây dường như một đôi Uyên
Ương kia đang chấp cánh hầu có tung trời
5. Này ai ôi, Nhứt-Nguyệt tuy minh nan chiếu phủ
bồn chi hạ lòng đây dạ đó khó tri cho nên tôi m
ôm mối sầu tư canh cánh bên lòng
6. Nhưng ta dầu có thương yêu nhau đi nữa thì cá
sự nồng nàn của ái tình ngày xưa cũng khôn
sao dặng vẻ vang
7. Em ôi ; thân em ngày nay đã an phận rồi, vậy an
đây cũng cầu xin cho em dặng an bền lấy cái cá
duyên m

8. Em cũng nên hối hận đi cho rồi, ham chi những
đều vui sướng mà em làm theo cái thói ngổ liễu
tường hoa.
9. Em phải biết rằng từ xưa đến nay hề ai mà đứng
vào hàng Nữ-Lưu thì đều trọng lấy cái câu tiết-
trình giữ đức hạnh.
10. Em cũng đừng ham nơi Kim-Mả Ngọc-Đường,
rốt cuộc rồi thân em như đóa hoa tàn em phải
chịu đau đớn trong cái buổi tàn canh.
11. Thà là một đĩa muối dưa một căn nhà lá bao gồm
hạnh phúc đời ta sống trong cái cảnh ấy ai lại
dám khinh cười.
12. Thôi em ôi ; khá gìn một lòng sắt son với ai kia
chớ nên xao lãng hãy chịu chuộng người thương
gắn bó trăm năm ở với nhau cho đến buổi
cúi cùng.
13. Đã đành rằng, kiếp này anh với em không có
trọn niềm tào khang thì thôi qua cũng cam một
lòng hẹn với nhau cho đến buổi tái sanh.

14. Anh đây cũng dẫn lòng, dầu cho thân có trăm
thăm với ngàn sầu anh cũng cam đành để cho
em được toại hưởng lạc thú của ái tình nơi
trường phụng phòng loan.
15. Đôi lứa ta yêu với nhau đã chan chứa tất lòng
anh, anh cũng tưởng rằng đôi ta sẽ đặng bền
duyên Tấn với nợ Tần.
16. Anh đây nào phải như phường Nam-Tử kia gặt
gặt phỉnh phờ Nhi-Nữ rồi đành để cho ai kia
là khách Hồng-Quần phải chịu chôn sâu
nơi chốn thành.
17. Như cái cuộc chia duyên lìa nợ của đôi ta đây có
phải tại vì nơi em chê anh chẳng xứng đôi hay
là tại vì em chê anh còn đang mang
lấy chữ bán hàng.
18. Ờ, phải rồi mà, thân anh vất vả bình bông rày
đây mai đó nào có dư dả chi đâu mà hầu lo cho
tròn đặng tấm thân em.
19. Em nghĩ lại coi, tài của anh đâu sắc của đâu nếu
mà suy ra mọi lẽ thì đều là thua
kém hơn người đời.
20. Còn cái tấm lòng trong sạch của anh đây em có
tường cho đích xác nên mới đành dang tay bẻ
chữ đồng, đành để cho anh chịu
nhiều nỗi quá khổ tâm.

VONG-CỒ

CHIẾC LÁ LÌA CÀNH

1. Vẫn biết rằng, giang hồ là một trường học khôn
cho những ai là trai nam tử.
2. Còn như bước phiêu lưu, là bài học khó của bạn
thanh niên phải soi để làm gương.
3. Song lẽ nghĩ lại việc cồ kiêu như Tử-Tư xưa
khuất tiếc đồ trung, Hàn-Tin trước hồi nhục
thân ư khóa hạ, thì càng căm giận cái thói
đời sao nay đổi mai dời.
4. Đa mang lấy kiếp con người đủ tay đủ mắt, đủ
sự thông minh mà không hiểu tình đời, rồi sao
phải lâm lụy cùng đời.
5. Nay là ngày tôi đang biết rằng đường đời lắm nỗi
chông gai, mùi đời nhiều phen cay đắng
đã nhiều.
6. Thân tôi đã bầm, hình tôi đã dập tâm hồn tôi đã
tê tái mà phải chịu giải dầu đến đều đem tuổi
thanh xuân mà dày dạn với gió sương.

7. Sau trăm trận xông pha nên sáng mắt được rồi
thì tôi mới biết rằng muôn việc trên cõi dinh
hoàng tử như tấn tuồng chớp bóng thắm thoát
trên màn chiếu ảnh,
8. Nào là tan rồi lại hiệp, nào là vui buồn lẫn lộn.
Ôi, cơ cuộc xây vắn nó trôi trên đường như
trẻ thơ đuổi bướm tợ như gió rụng lá đưa,
9. Mãng tin nơi lòng người, mãng tướng nơi sự đời,
mà tôi phải hiến trọn kiếp dư sanh ra mà vầy
bừa cùng gió bụi,
10. Ôi! Tôi ôm hai chữ hàng vi mà ra nơi đất khách
lạc lải, hễ càng nhớ lại những ngày còn đoàn
viên nơi môn đường về thuở bé thì càng tiếc rẽ,
cho tuổi tôi còn ngày thơ mà sớm vương nhiều
nơi bơ vơ.
11. Rất đời là con chim kia còn có tổ thay hà tất gì
tôi là người có tên có tuổi mà tại làm sao tôi
không đặng sum hiệp với gia đình,
12. Cho hay sự đời và lòng người không khi nào đi
chung một định ước, nên người mà càng tai họa,
thì đời nó càng đoài đoạ cho người không mẹ
không cha, không gia không thế, không có ai
hầu giải tỏ nỗi oan tình,

13. Sao cũng đồng là người sanh ra trong vũ-trụ mà thiên hạ lại có người hòa đồng thuận họ toàn hơn vẹn nghĩa hạnh hưởng muôn vàng đều phận đẹp duyên ưa.
14. Để cho những hạng người như tôi đây, phải xé lá gan mà thi thố với phong trần nhưng rốt cuộc rồi cũng không hiểu là đâu là nơi dừng gót, đâu là chỗ dung thân cho qua buổi gió mưa.
15. Cho hay đời là bể mê, những sự bất bình trên đời là những cơn giông tố và những điều bất trắc trên đời là những lúc bão bùng, trăm trận hải hùng.
16. Còn cái tấm thân hèn mọn của tôi đây có chẳng chỉ là biết phiêu lưu rồi lại dạt tĩ như đám cỏ lục bình giữa lạng đào ba trôi lên nổi xuống chỉ một mình.
17. Trời nước mình mông non sông mờ mịt nường vong hồ cầm ca rĩ rả vài câu tâm sự, gọi là mượn gió đàn hầu tỏa sạch nỗi bận lòng.
18. Ôi càng nghĩ đến nông nổi mình mạc lộ tan bồng càng thống hận thay cho đời gây chi cuộc tan điều thương hải cho khách anh tài phải dập bầm tan nát với cảnh ngộ khó khăn.

19. Cho đến đôi da đen mặt nám lưng mỗi gót mòn
mà bước phiêu lưu còn ngàn trùng xa thăm cát
bụi mịt mờ.
20. Và người khách trần ai cũng còn giải sầu với cơn
mưa sa gió táp hiến thân sanh đổ giọt lệ hồng
mang, lãnh những nỗi đau thương sâu hận ở đời.

Monsieur SÁU VỊ

VỌNG-CỒ
NỖI LÒNG THỒN THỨC

1. Thồn thức nỗi lòng, anh xin kể cho em rõ những
nỗi niềm đau đớn.
2. Nặng khối sầu thương, chiếc thân thui thui, ngày
tháng âm thầm, không biết ai hầu giải tỏ nỗi
niềm riêng.
3. Rất uổng công anh tự bấy lâu nay đeo đuổi theo
em, cũng tỷ như công xe cát của con Giã-Tràng.
4. Tắm thân anh sống quanh quẩn lạnh lùng, sao em
nỡ đành tâm vội quên lời phụ ước, để cho anh
phải mang nặng nợ với con bạn chung tình,

5. Kể từ ngày kết chắc giải đồng tâm, anh cùng em
gắn ghi cái tình keo sơn bền chắc như vách sắt
tường đồng.
6. Thề rằng : dưới thì có bóng trắng suông, trên có
luồng gió bạc, nào ai có dám hững hờ, thay đổi
với ai.
7. Anh nào có ngờ, giữa lúc chung vui, em lại nhẫn
tâm ôm lấy hồ cầm, bỗng sang chơi nơi thuyền
có chủ.
8. Để cho anh buồn trộm nhớ khóc thầm như điên
như dại mảnh u tình cứ vấn vít tựa mình em.
9. Anh cũng muốn mượn đá Nữ-Hoa mong vá lại trời
oan, nhưng mà trời cao vọi vọi
10. Trông xuống bể thăm ngàn trùng, nào là chim
Tinh-Vệ, con chim hồng đã bay bổng tuyệt mù
khơi.
11. Cõi đời vô hy vọng, vô hạnh phúc, anh còn biết
đâu là khách từ tâm tưới bầu dương liễu đắng
dập tắc ngọn lửa phiền.
12. Sống cũng vì em, thác cũng vì em, sao em đang
tâm phụ rẫy, nỡ vọi quên mấy tắc hương nguyên.

13. Thôi thôi; nếu mà dầu dặng cũng tốt, không dặng
cũng tốt, miềng là giây các dặng em nương phận
dưới bóng từng quân.
14. Khi nắng lửa mưa dầu em dặng người che chở,
nung đỡ lấy dóc ngọc hình mai.
15. Này em ôi; một ngày cũng nghĩa, hai ngày cũng
nghĩa, dầu không thương cũng xin em đừng hân
hũn để tủi tấm linh hồn.
16. Nếu trên dương gian mà chẳng dặng gần, xuống
chốn tuyền đài cái cuộc trùng phùng ắt là hẹn
gặp về sau.
17. Cây cỏ thê lương, nửa vầng tà nguyệt, mây sầu
mịch mịch, gió thâm tê buốt tấm lòng.
18. Đường thê con đẽ ngâm sầu để chia nỗi thảm
với kẻ bất hạnh này đây.
19. Khóc tủi mưa tuông, khóc nỗi vô duyên, vậy chớ
ai là khách đồng hội với đồng thuyền.
20. Xin ra tay vớt lên giùm, tôi đây là kẻ si-tình,
đương chìm đắm nơi bến khổ sông mê.

Monsieur TÁM BẮNG

VỌNG-CỒ
KHÓC TÌNH TỬ BIỆT

1. Tôi đã khóc lắm phen rồi, nhưng hồ lệ bên lòng
nó không có đặng với tâm tôi đã nát tan, sao tâm
sự tôi, càng ngày càng đặng cay mãi mãi.
2. Hễ biệt ly nhau là trăm giọt lệ sâu ngàn cân nảo
nùng đoạn phân tình ái đời sầu hận chỉ còn mong
cái ngày mộng tàn trong đoạn tháng ngày qua.
3. Em ôi ; từ khi cầm tay biệt bạn, nơi lữ thứ rui
dung, ngàn trùng non nước, anh cũng còn mong
cái ngày hiệp phố châu về.
4. Nào ngờ đâu ; anh sống còn ôm mối hận tình sâu,
em thì đem tài sắc, anh yêu đương ngàn năm vui
thân dưới ba tấc đất, gọi nắng dầm mưa đêm
thầm tịch tịch, giữa cánh đồng oan anh đành
ôm khối tuyết mộng tình.
5. Khi anh đi thì em khóc cảnh vỡ vụn em than vì
nỗi sanh ly, khi anh về thì anh khóc tình tử biệt,
nhìn năm mồ xanh cỏ úa, anh tiếc thay khối
tình dày công ung đúc nay nữa chừng xuân
mà phải đổ tan.

6. Em ôi ; thời kể từ đây chia đường U-Hiền, mảnh tình chung dỏ vang dưới tuyến đài em nào có hay đâu trên trần gian còn kẻ si tình ôm nặng mối nợ duyên rồi từ đây trăm năm anh lẫn lóc với mỗi thăm tình.
7. Tựa bên lầu, đêm thâu gió thổi đưa đến giọt sương lạnh lũng trên không gian lơ lững hững hờ chị Nguyệt soi dưới trần gian, xa xa vắng vắng tiếng ve sầu bắt anh nhớ lại cái mối tình của kẻ cô phòng chích bóng.
8. Ngày tới đêm lui, ngậm thở ngùi than tâm sự anh bây giờ xô lộn về cảnh đời vĩ vãng mà hầu lệ chung tình mang mát anh nào biết cùng ai chia xẻ mối thương đau.
9. Những tưởng yêu nhau từ thuở thanh my chí ư bạch phát, nhưng nào dè ngày nay mỗi độ gió vàng là một phen tâm hồn vất vả, thu xưa lệ nhớ, thu này lệ xa, quanh năm tôi chỉ ngậm sầu nuốt lệ.
10. Trăng đẹp còn có khi tàn, hoa tươi còn có khi úa, mảnh tình chung anh quyết vẹn, tuổi trẻ đầu xanh, em đành đi, em đi mãi sao chẳng cùng nhau hưởng lạc thú ái ân, nghĩ lại thân mình, còn thua con điều thú kia Uyên-Uơng đang chấp cánh tung lước mấy tầng mây.

11. Em ôi, em đã chụp sâu vào lòng anh, cái vết sâu vô tận trong khoãn khắc, anh mơ màng một cái hôn nồng nàn yêu thương, anh lầm tưởng rằng: ái tình là hỉ lạc, vô ưu nên anh đã yêu tận đáy lòng.
12. Anh bây giờ biết sao xua đuổi nỗi nhớ niềm thương, anh chỉ còn sống sót trong mộng ảo, những lúc buồn tủi duyên phận hãm hút, hoặc những đêm nhớ em, anh lấy ảnh ra xem, anh trông vào ảnh em, thì hồn anh chập chồng say tỉnh, với mối tình xưa mà đôi giọt lệ chan hoài.
13. Đời má hồng em thế là xong; gấm thay cho con tạo viễn đôi ta vào bể trầm luân, bao nhiêu, truân chuyên cam khổ, rồi làm sao ngăn mối giông tương.
14. Thế mới biết ái tình như hột sương của ánh bình minh chói lòa nhấp nhóang xa trông có khác nào hột kim cương, nhưng đến gần là giọt lệ tương.
15. Trước khi kia tôi chưa biết yêu ai, thì tâm tôi tự chủ thanh thoi khoãn sáng, chớ như ngày nay tôi đã gieo mộng dung trồng, cái chữ ái tình tận nơi đáy lòng rồi nên nay tôi mới chịu cái mối cầm tình bùng khuôn mộng ảo ám ảnh tâm hồn,

16. Thương nhau bao nhiêu, khẩn khích bao nhiêu, thì chẳng khác nào để khổ cho nhau, vậy mà anh lầm rằng : đời ta đồng nổi cánh Oan-Uơng sang tận cõi đời bằng phẳng êm đềm.
17. Cái tuổi thiếu niên, ái ân còn đượm, vì anh đã giao kết bằng lời thề danh dự, anh không thể đem trái tim non cùng ai sang xẽ, có sao tình anh như thế mà em đành đem khối hận xuống mồ.
18. Anh tưởng lại hình ảnh em xanh xao nằm trên giường hình những tiếng rên rĩ, nữ non bị ai thăm thiết, rồi như cái sức thôi miên lời cuốn anh đến gần em choàn tay ôm lấy, nhưng than ôi ; đó là giấc mộng hoàng lương.
19. Thôi thôi nghiệp vĩ vãng xui nên, trời cao xui khiến, duyên nợ ba sinh trăm năm tình ái chỉ có bao nhiêu, thôi thì dưới nắm mồ xanh hồn em hãy nuốt lệ, chớ đời ta cũng có lẽ hội ngộ dưới tuyền-đài.
20. Than ôi ! đời người do hóa công sắp sẵn có lẽ cay đắng, vui sướng nặng nề như vậy mà chi, hãy lo phần đấu với vạn vật trên cõi trần hoa mấy tháng người thắng cánh cửa cuộc phù trần.

Monsieur KHUÊ Bacliên

— HẾT —

Qui ngai nên cần biết

Sự xai đĩa hát được bên lâu

Đĩa hát, nếu đôi ngai xai kim hát hiệu xai, mau hư đĩa, nghe không rõ, hao kim. Muốn tránh ba đến bất-tiện ấy: thì đây, chúng tôi xin mách « Kim hát hiệu Broom-Broom ». Kim hát hiệu Broom-Broom mỗi cây xai được 2 mặt đĩa, hát nghe rõ ràng như người ca thật, không gach lăm mao hư đĩa như các thứ khác. Giá kim hát hiệu Broom-Broom lại rẻ hơn mấy hiệu mà các ngai đã xai bấy lâu nay. Qui ngai ở lục-tỉnh muốn bán đĩa hát, dù hiệu như: Columbia, Victor, Béka, Asia, Concert. Xin đến bốn hiệu sẽ được giá rẻ hơn các nơi ở Saigon.

Nhà buôn lớn: PHẠM-VĂN-THÍNH
177-179, Rue d'Espagne - SAIGON

Nơi cho được
Kim Broom-
Broom theo
kiểu đây mà
chúng tôi là

Mỗi hộp 200

Saigon

Tirage
Imp. ĐỨC-LUU-PHƯƠNG

Editeur :

Pham N. Chinh

Directeur :

Quý ngài nên cần biết

Sự xài đĩa hát được bền lâu

Đĩa hát, nếu quý ngài xài kim hát hiệu xấu, mau hư đĩa, nghe không rõ, hao kim. Muốn tránh ba điều bất-tiện ấy: thì đây, chúng tôi xin mách « *Kim hát hiệu Bướm-Bướm* ».

Kim hát hiệu Bướm-Bướm mỗi cây xài được 2 mặt đĩa, hát nghe rõ ràng như người ca thiệt, không gạch làm mau hư đĩa như các thứ khác. Giá kim hát hiệu *Bướm-Bướm* lại rẻ hơn mấy hiệu mà các ngài đã xài bấy lâu nay.

Quý ngài ở lục-lĩnh muốn bán đĩa hát, đủ hiệu như: Columbia, Victor, Béka, Asia, Concert. Xin đến bốn hiệu sẽ được giá rẻ hơn các nơi ở Saigon.

Nhà buôn lớn: PHẠM-VĂN-THÀNH

177-179, Rue d'Espagne — SAIGON

Nài cho được kim Bướm-Bướm theo kiểu đây mà dùng mới là tốt hơn hết các hiệu.

Mỗi hộp 200

cây

giá 0\$80

IMP. DUC-LUU-PHUONG 158 RUE D'ESPAGNE — SAIGON